

Ve své práci bych se chtěla věnovat jednomu z nejstarších období evropské taneční historie, kterým je 15. století, doba přelomu středověku a renesance, kdy se začínala rodit naše moderní evropská kultura. V souvislosti se změnou atmosféry doby vzniká i svébytné a specifické "taneční umění", které klade nové a vysoké nároky na své učitele i žáky. Transformuje se z tance lidového: z instinktivní a bezprostřední aktivity přístupné všem se stává nejprve intelektuální záležitostí nové elity - dvorské společnosti, která si jej hbitě a s radostí osvojuje jako jeden z nejbytnějších projevů kultivovanosti lidské duše. Nejpohotověji reagovala na změnu dobové atmosféry Itálie. Nově nabyté sebevědomí v oblasti humanitních a přírodních věd se projevuje i v oblasti tance. Vznikají první teorie, které se pokoušejí o racionální zachycení tvorby tanečního pohybu a jeho klasifikaci. Tato taneční pojednání pocházejí z rukou italských aristokratů, jejichž ambicí bylo pozvednout taneční teorii na srovnatelnou úroveň s vědou a uměním. Základní taneční principy a pravidla, kterým se budu na následujících stránkách věnovat, se staly elementárními prvky pozdější taneční vědy.